

nym przez komisję składającą się z głównego inżyniera lub innej osoby wyznaczonej przez dyrektora przedsiębiorstwa oraz z przedstawiciela rady robotniczej i odpowiednich fachowców spośród pracowników przedsiębiorstwa.

§ 22. W sprawach nie uregulowanych niniejszym zarządzeniem mają zastosowanie ogólnie obowiązujące przepisy, a w szczególności:

- 1) w zakresie maszyn i innych przedmiotów urządzenia trwałego — uchwały nr 788 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1956 r. w sprawie uprawnień państwowych jednostek organizacyjnych w zakresie rozporządzania zbędnymi maszynami i innymi przedmiotami urządzenia trwałego (Monitor Polski Nr 105, poz. 1205),
- 2) w zakresie środków transportowych — zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 8 maja 1957 r. w sprawie po-

stepowania ze zbędnymi pojazdami samochodowymi (Monitor Polski Nr 56, poz. 353),

- 3) w zakresie przekazywania zakładów lub zorganizowanych części przedsiębiorstw — uchwały nr 69 Prezydium Rządu z dnia 6 lutego 1954 r. w sprawie przekazywania zakładów lub ich części między państwowymi jednostkami gospodarczymi (Monitor Polski Nr A-21, poz. 351).

§ 23. Tracą moc przepisy zarządzenia nr 51 Ministra Budownictwa z dnia 27 lutego 1957 r. w sprawie trybu zbywania niektórych maszyn w resorcie Ministra Budownictwa.

§ 24. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1958 r.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:
St. Pietrusiewicz

Załącznik do zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 25 czerwca 1958 r. (poz. 320).

WYKAZ „A”

1. Sprzęt do robót ziemnych, drogowych i budowlanych.

1. Koparki
2. Spycharki
3. Ciągniki
4. Zgarniarki
5. Równiarki samobieżne
6. Ładowarki mechaniczne
7. Żurawie wieżowe od 1,5 tonny udźwigu i mostowe od 5 tonn udźwigu
8. Żurawie kołowe, gąsienicowe i na samochodach
9. Żurawie kolejowe
10. Sprężarki od 3 m³ na minutę wydajności
11. Przyczepy i naczepy specjalne do przewozu maszyn budowlanych, drogowych i prefabrykatów oraz komplety tych przyczep z ciągnikami

12. Podstawowe obrabiarki do metali i drewna
13. Pompy do betonów
14. Samochody ciężarowe o ładowności powyżej 1,5 tonny
15. Lokomotywki parowe i spalinowe.

2. Obrabiarki do obróbki wiórowej metali i do obróbki bezwiórowej.

1. Maszyny ciężkie o wadze jednostkowej 10.000 kg i więcej
2. Wszystkie obrabiarki do obróbki kół zębatych
3. Szlifierki do gwintów
4. Wiertarki koordynacyjne
5. Automaty tokarskie.
3. Przyczepy i naczepy samochodowe o nośności 40 ton i więcej.

WYKAZ „B”

1. Maszyny biurowe (z wyjątkiem maszyn analityczno-statystycznych) — Polskie Towarzystwo Maszyn Biurowych, Warszawa, ul. Górskiego 9.
2. Maszyny analityczno-statystyczne — Główny Urząd Statystyczny, Warszawa, ul. Wawelska 1/3.

3. Butle do gazów technicznych — Biuro Zbytu Gazów Technicznych, Materiałów i Sprzętu Spawalniczego, Katowice, ul. Warszawska 3.

321

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 4 lipca 1958 r.

w sprawie uwzględniania w kosztorysach i rozliczeniach za roboty budowlano-montażowe zmian cen materiałów budowlanych i instalacyjnych, ustalenia cen kruszywa dla celów kosztorysowania oraz pokrywania dodatkowych kosztów zatrudnienia pracowników zamiejscowych.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 września 1957 r. w sprawie szczegółowego określenia zakresu działania Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz rozgraniczenia właściwości w tej dziedzinie (Dz. U. Nr 52, poz. 253) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się jako obowiązujące:

- 1) zasady uwzględniania w kosztorysach i rozliczeniach za roboty budowlano-montażowe zmienionych cen materiałów budowlanych i instalacyjnych oraz usług — stanowiące załącznik nr 1 do zarządzenia,

- 2) zasady obliczania cen kruszywa dla celów kosztorysowania — stanowiące załącznik nr 2 do zarządzenia,
- 3) zasady pokrywania kosztów związanych z zatrudnieniem ponadnormatywnej ilości pracowników zamiejscowych — stanowiące załącznik nr 3 do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:
St. Pietrusiewicz

Załącznik nr 1 do zarządzenia
Ministra Budownictwa i Przemysłu
Materiałów Budowlanych z dnia
4 lipca 1958 r. (poz. 321).

ZASADY UWZGLĘDNIANIA W KOSZTORYSACH I ROZLICZENIACH ZA ROBOTY BUDOWLANO-MONTAŻOWE ZMIENIONYCH CEN MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH I INSTALACYJNYCH ORAZ USŁUG

Zmiany cen materiałów budowlanych i instalacyjnych oraz stawek za ich przewóz lub innych usług, zatwierdzone przez Państwową Komisję Cen lub inne uprawnione do tego jednostki, mające wpływ na ceny sprzedażne za produkcję budowlano-montażową uwzględnia się w sposób następujący:

1. Przy kosztorysowaniu oraz rozliczeniach za roboty budowlano-montażowe obowiązują aktualne ceny kosztorysowe podane do wiadomości w sposób urzędowy wyłącznie w formie pism okólnych lub biuletynów informacyjnych Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Biura Norm Budowlano-Montażowych) oraz urzędowo ustalone stawki narzutów na normatywne koszty bezpośrednio.

2. Uaktualnianie podstaw do ustalenia cen kosztorysowych następuje:

- 1) w odniesieniu do materiałów objętych cennikiem materiałów budowlanych dla celów kosztorysowania — przez podanie nowych cen oraz terminu, od którego mają one obowiązywać,
- 2) w odniesieniu do materiałów i usług ujętych w poszczególnych cenach jednostkowych cenników kosztorysowych, jak cennik nr 51/A robót remontowo-budowlanych i instalacyjnych, cennik na urządzenie placu budowy, cennik pracy sprzętu, wszelkie cenniki elementów i robót oraz wszelkie cenniki montażu maszyn i urządzeń — przez podanie nowych cen jednostkowych lub współczynników korygujących dla kolumny „materiały” oraz terminu, od którego mają one obowiązywać,
- 3) w odniesieniu do materiałów, usług itp. nie uwzględnionych w ogłoszonych przez Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Biuro Norm Budowlano-Montażowych) podstawach do kosztorysowania, jak na przykład materiały zasadnicze (tzw. „Mz”)

nie objęte wyceną materiałów w cennikach montażu maszyn i urządzeń oraz maszyny i urządzenia zaliczane do wartości produkcji — przez podanie przez Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Biuro Norm Budowlano-Montażowych) informacji, które cenniki branżowe (zbytu) ulegają zmianie, oraz terminu, od którego te zmiany obowiązują dla celów kosztorysowania lub fakturowania; w odniesieniu do materiałów najczęściej stosowanych podawane będą nowe ceny wraz z różnicą w stosunku do cen poprzednio obowiązujących w formie wyciągów z cenników branżowych (zbytu),

4) w odniesieniu do stawek narzutów na normatywne koszty bezpośrednio — przez ich urzędową zmianę.

3. Kosztorysy dołączone do umowy lub dostarczone przez zamawiającego (inwestora) w terminach przewidzianych w umowie powinny być sporządzone według aktualnych cen lub uaktualnione na jego koszt według obowiązujących normatywów i cenników kosztorysowych.

4. Jeżeli w czasie realizacji robót ujętych w kosztorysie nastąpią zmiany cen podane w urzędowy sposób przez Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Biuro Norm Budowlano-Montażowych), kosztorys nie ulega przeliczeniu. Różnicę cen bez narzutów, poczynsz od daty wprowadzenia zmian w życie, należy uwzględnić w kosztorysach dodatkowych w formie dopłat lub potrąceń do poszczególnych pozycji kosztorysowych lub ich grup bądź do całych kosztorysów.

5. Pokrycie kosztów wynikających z kosztorysów dodatkowych następuje z kwot przewidzianych na dany obiekt lub z rezerwy w zbiorczym zestawieniu kosztów na nie przewidziane roboty i nakłady, a po ich wyczerpaniu — w drodze odpowiedniego przeliczenia zbiorczego zestawienia kosztów.

Załącznik nr 2 do zarządzenia
Ministra Budownictwa i Przemysłu
Materiałów Budowlanych z dnia
4 lipca 1958 r. (poz. 321).

ZASADY OBLICZANIA CEN KRUSZYWA DLA CELÓW KOSZTORYSOWANIA

W związku z zarządzeniem nr 16/58 Państwowej Komisji Cen z dnia 31 marca 1958 r. w sprawie cen na kruszywo naturalne (Biuletyn Państwowej Komisji Cen nr 12/58) ustala się następujące zasady obliczania cen kruszywa dla celów kosztorysowania robót budowlano-montażowych:

1. Za obowiązującą w zasadzie podstawę do obliczania cen kruszywa dla celów kosztorysowania przyjmuje się ceny zbytu kruszywa naturalnego w wysokości obowiązującej przedsiębiorstwa państwowe objęte planem centralnym, zgodnie z załącznikiem nr 1 do powołanego zarządzenia nr 16/58.

2. Przyjmuje się dla celów kosztorysowania cen żwiru i pospółki zasadę cen franco wagon stacja przeznaczenia, doliczając do cen zbytu określonych na podstawie załącznika nr 1 do powołanego zarządzenia nr 16/58 koszt transportu kolejowego na średnią odległość 250 km bez względu na rzeczywistą odległość dowożenia. Obowiązujące nowe ceny kruszywa ustalone według powyższych zasad podane będą w Biuletynie Informacyjnym Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Biura Norm Budowlano-Montażowych).

3. Utrzymuje się w stosunku do cen piasku dla celów kosztorysowania dotychczasową zasadę cen loco środek

transportowy podstawiony przez odbiorcę albo loco wagon stacja załadowania lub loco barka w transporcie wodnym. Odległość transportu określa się w danych wyjściowych do sporządzenia dokumentacji kosztorysowej.

4. W razie konieczności stosowania uszlachetnionych lub specjalnych gatunków żwiru, zgodnie z wymaganiami projektu, mogą być ustalone odmienne warunki obliczenia kosztorysowej ceny żwiru, uwzględniające przewidywaną rzeczywistą odległość dowozu żwiru oraz odpowiednią cenę zakupu.

5. Ustalenia, o których mowa w ust. 4, mają miejsce przy opracowywaniu danych wyjściowych bądź też przy ich zmianie. Podstawą do tych ustaleń jest pisemna zgoda jednostki nadrzędnej przedsiębiorstwa wykonawczego i inwestora potwierdzona przez wojewódzką komisję cen.

6. Dla określonych placów budowy lub obiektów położonych w rejonach, w których występuje deficyt kruszywa lub które pozbawione są dostaw z przemysłu kluczowego, mogą być ustalone odmienne warunki obliczenia kosztorysowej ceny żwiru lub pospółki, przy uwzględnieniu cen zakupu zatwierdzonych przez wojewódzką komisję cen oraz przy zastosowaniu przewidywanej średniej odległości dowozu i środków transportowych. Ustalenia powyższe wprowadza się

za zgodą jednostek nadrzędnych wykonawcy i inwestora do danych wyjściowych dotyczących określonych obiektów.

7. Przy ustalaniu ceny kosztorysowej elementów i robót stosuje się z reguły obowiązujące ceny kruszywa podane w biuletynach informacyjnych Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Biura Norm Budowlano-Montażowych) ustalone według zasad podanych w ust. 2. W razie ustalenia cen kruszywa zgodnie z ust. 4 lub 6 różnice cen bez narzutów należy uwzględnić w kosztorysie dodatkowym w formie dopłat do poszczególnych pozycji

kosztorysowych lub ich grup bądź też do całych kosztorysów.

8. Dla robót wykonywanych po dniu 1 kwietnia 1958 r. i rozliczanych na podstawie kosztorysów, w których ustalono ceny kruszywa w wysokości obowiązującej przed dniem 1 kwietnia 1958 r., należy ustalić dopłaty lub potrącenia zgodnie z zasadami podanymi w załączniku nr 1 do zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych na podstawie inwentaryzacji robót przeprowadzonej na dzień 31 marca 1958 r.

Załącznik nr 3 do zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 4 lipca 1958 r. (poz. 321).

ZASADY POKRYWANIA KOSZTÓW ZWIĄZANYCH Z ZATRUDNIENIEM PONADNORMATYWNEJ ILOŚCI PRACOWNIKÓW ZAMIEJSCOWYCH

1. Stawki narzutów na normatywne koszty bezpośrednio zawierają między innymi składnik na pokrycie kosztów dodatkowych związanych z zatrudnieniem pracowników zamiejscowych (poz. 5. 3 instrukcji o kosztorysowaniu robót budowlano-montażowych wprowadzonej zarządzeniem nr 12 Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 stycznia 1956 r. — Monitor Polski Nr 9, poz. 125). Składnik ten uwzględnia średnie koszty związane z zatrudnieniem pracowników zamiejscowych na budowach w następującej normatywnej ilości liczonej od średniego stanu zatrudnienia:

- 1) 40% przy robotach morskich,
- 2) 75% przy robotach związanych z budową chłodni kominowych,
- 3) 90% przy robotach elektroenergetycznych i teletechnicznych,
- 4) 50% przy pozostałych rodzajach robót budowlano-montażowych.

2. Dla robót wykonywanych w rejonach o poważnym braku miejscowej siły roboczej dopuszcza się wyjątkowo zatrudnienie pracowników zamiejscowych w ilości przekraczającej wymienione w ust. 1 normatywy. W tych przypadkach, za zgodą nadrzędnych jednostek wykonawcy i inwestora, po otrzymaniu odpowiedniego zaświadczenia z urzędu zatrudnienia, można na podstawie pisemnego oświadczenia wykonawcy, opartego na właściwym uzasadnieniu, ustalić w danych wyjściowych (założeniach kosztorysowych) przewidywany wyższy od normatywnego stan zatrudnienia pracowników zamiejscowych. Jednostka nadrzędna wykonawcy, przy wyrażeniu zgody na wprowadzenie do danych wyjściowych ponadnormatywnej ilości pracowników zamiejscowych, powinna uwzględnić kształtowanie się wielkości zatrudnienia tych pracowników w skali całego przedsiębiorstwa wykonującego daną budowę.

3. Na pokrycie kosztów z tytułu zatrudnienia pracowników zamiejscowych w ilości przekraczającej normatywy określone w ust. 1 — począwszy od 1 kwietnia 1958 r. za każde rozpoczęte 5% ponad normatyw wykonawcy przysługuje dodatek w wysokości 0,3% od wartości sprzedażnej robót.

4. Ustalony w danych wyjściowych wyższy stan zatrudnienia pracowników zamiejscowych strony mogą uaktualniać tylko w drodze odpowiedniej zmiany tych danych.

5. Przy określaniu ilości pracowników zamiejscowych uwzględnia się:

- 1) pracowników, którym przysługują świadczenia przewidziane w załączniku nr 3 do Układu zbiorowego pracy w budownictwie z dnia 15 marca 1958 r. lub w odpowiednich załącznikach do układów zbiorowych pracy, obowiązujących w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych nie podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (pracownicy czasowo przeniesieni i zwerbowani),
- 2) pracowników dowożonych do i z miejsca pracy, o ile odległość, na którą są przewożeni, przekracza 20 km.

6. Koszty związane z zatrudnieniem pracowników zamiejscowych zawierają następujące składniki:

- 1) koszty wynikające z załącznika nr 3 do Układu zbiorowego pracy w budownictwie lub z odpowiednich załączników do układów zbiorowych pracy obowiązujących w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych nie podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych,
- 2) koszty werbunku,
- 3) koszty wynikające z różnic w płacach zależnych od rejonów, w których zlokalizowane są budowy,
- 4) koszty dowożenia i odwożenia pracowników do i z miejsca pracy,
- 5) inne koszty związane z zatrudnieniem pracowników zamiejscowych.

7. Jeżeli w umowach zawartych na podstawie zezwolenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych przyjęty został inny sposób i wysokość opłacania dodatkowych kosztów związanych z zatrudnieniem pracowników zamiejscowych, ustalenia te pozostają w mocy do czasu ich wygaśnięcia lub zakończenia robót nimi objętych. W tych wypadkach nie mają już zastosowania wyżej podane przepisy.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Flotczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie ul. Tamka 3